



Պարույր Սևակ

Անկոչ հայրը

Անհանգրստությո՛ւն,
Հաճախ է լինում,
Որ կամենում եմ քեզ «հայրի՛կ» կոչել:
Ո՛վ էլ չիմանա՝
Ինքքս լա՛վ գիտեմ,
Թե ոնց եմ ուզում
Մտքով ու հոգով
Մի տեղից այլ տեղ,
Սրտից սիրտ քոչել:
Ախար որտեղի՞ց
Այս վաչկատունի արյունը իմ մեջ,
Եթե նախնիքքս,
Հի՛նգ հազար տարի,
Ապրել եմ անվերջ նստակյաց կյանքով:

19.XII.1959թ.

Թիֆլիս